

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ : ਪਤਿ ਜਗਤ ਤੋ ਨਾਤਾ ਤੋੜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਤੋ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ"
- ਪੁਰਸ਼.ਨ:- ਸਮਰੱਥ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਯਗਿਆ ਵੱਚ ਕਈ ਵਧਿਨ ਕਾਓ ਪੈਦੇ ਹਨ? ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਇਹ ਵਧਿਨ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਣੇ ਹੀ ਹਨ ਕਾਓਕਿ ਹੁਣ ਯਗ ਵੱਚ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਧਿਨ ਪੈਣ ਤਾਂ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰੇ। ਇਸ ਵੱਚ ਬਾਪ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਵਧਿਨ ਪੈਣੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਵਧਿਨਾਂ ਤੋ ਤੁਸੀਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਕੋਣ ਹੈ ਮਾਤਾ, ਕੋਣ ਪਤਿ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਝੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਜੋ ਇਸ ਜਗਤ ਦੇ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਹਨ, ਇਹ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਤਾ ਹੈ, ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਾਓਕਿ ਦੇਹ ਤੋ ਪਹਲਿ - ਪਹਲਿ ਮਾਤਾ ਦੀ ਫਰਿ ਪਤਿ ਦੀ ਲਾਗਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਭਰਾ - ਬੰਧੂ ਆਦਿ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਾਣਾ ਹੈ ਕਾ ਇਸ ਜਗਤ ਵੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਜੋ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਤੋੜ ਦੇ। ਇਸ ਜਗਤ ਨਾਲ ਨਾਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ ਕਾਓਕਿ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ ਛੀ - ਛੀ ਨਾਤੇ। ਜਗਤ ਮਤਲਬ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਪਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਤੋੜ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਨਾਲ ਜੋੜੋ ਅਤੇ ਫਰਿ ਨਵੇਂ ਜਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੋ, ਕਾਓਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਨਾਤਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ। ਨਾਤਾ ਜੋੜਣਗੇ ਉਹ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵੱਚ ਪਹਲਿ ਨਾਤਾ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਰਿ ਬੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਜੋ ਸੁੱਖ ਦਾ ਨਾਤਾ ਹੈ ਉਹ ਅਹਿਸਿਤੇ - ਅਹਿਸਿਤੇ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋ ਨਾਤਾ ਤੋੜਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਤਾ ਜੋੜੋ। ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਦੇਹ ਦੇ ਨਾਤੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਵਨਿਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਜਵਿ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦੇ ਚੰਤਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਾ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਾ ਦੇਵਤਾ ਹੀਸਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਵਿ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਹੀਸਾ ਪਰਮੋ ਧਰਮ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਹੀਸਾ ਕਾਓ ਆਈ? ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੋ ਆਇਆ ਉਹ ਬੈਠ ਕੇ ਲਾਖਿ ਚੰਤਾ ਹੈ। ਕੀਨੀ ਧਰਮ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਸੱਚ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਆਟੇ ਵੱਚ ਨਮਕ ਮਸਿਲ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਲਖਿਯਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਾ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਰਚਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਚ ਅਸੁਰ ਵਧਿਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਤੇ ਠੀਕ ਲਖਿਯਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਝੂਠ ਕੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗਿਆ ਵੱਚ ਵਧਿਨ ਪੈਣਗੇ ਜਰੂਰ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਨੂੰਪ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਵਧਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਵੱਚ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਵਧਿਨ ਪਾਉਣ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਘੜਾ ਭਰੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚ ਜੋ ਨੂੰਪ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਧਿਨ ਜਰੂਰ ਪੈਣਗੇ। ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਜੋ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਮਾਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੀਨਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ, ਭ੍ਰਾਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਭ੍ਰਾਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣਨ ਵੱਚ। ਫਰਿ ਇੱਕ ਸੇਕੋਡ ਵੱਚ ਬਾਪ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਸ਼ਿਚਾ ਹੋਣ ਵੱਚ ਦੇਰੀ ਬੋੜੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਝੱਟ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਤਾਂ ਪਹਲਿਵਨ ਹਾਂ ਨਾ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਮਨਸਾ ਵੱਚ ਝੂਠ ਲਾਇਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰ ਕਰਮਣਾ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰਮਇਦਰੀਆਂ ਤੋ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵੱਚ ਵੀ ਵਧਿਨ ਜਰੂਰ ਪੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅੰਤ ਵੱਚ ਜਾਕੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਰਿ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਵਧਿਨ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪੈਦੇ ਹਨ। ਕਤਿ ਮਾਇਆ ਹਰਾ ਵੀ ਚੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕਸ਼ੀਗਿ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹੀਏ, ਪਰ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੋੜਾ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਜੋ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਈ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਇਸ ਵੱਚ ਵੀ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਬੋੜਾ ਸਾਮਣਾ ਜਰੂਰ ਕਰਨਗੇ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਲਕੇ ਤੋ ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਵੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਰੁਸਤਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੰਗਾ ਜੋਰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਫਰਿ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ।

ਤਾਂ ਮਨੋ - ਮਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ ਮਲਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਝਾੜ ਵਧਣ ਵੱਚ ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਧਿਨ ਬਹੁਤ ਪੈਦੇ ਹਨ। ਚੋਜ ਹੋਣਾ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਕੋੜੀ ਤੋ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੁਣ ਮੰਦਰਿ ਨਹੀਂ ਬਣਾਓਗੇ ਕਾਓਕਿ ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਾ ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਜੀਵਾਬਾਦ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਿਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਹੁਣ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ - ਸ.ਸਤਰਾਂ ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋ ਕਸਿ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਰਕੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਲਿਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਮਲਿ, ਇਵੇਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਪਲ

ਭੰਗੁਰ ਸੁੱਖ। ਮਨੁੱਖ ਦੁੱਖ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਸਤੀਸ਼ੁਗ ਵੱਚਿ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਸਿ.ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਥੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੇ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨਪੁਰੀ ਵੱਚਿ ਕੰਸ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ..। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੇ ਜੇਲ ਵੱਚਿ ਜਨਮ ਲੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਲੱਖਿ ਦੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਸੰਸ, ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਪਾਪ ਕੀਤਾ? ਇਹ ਹੈ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ, ਸੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੱਦ ਕੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੱਚਖੰਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੱਚਖੰਡ ਵੱਚਿ ਕੀਨਾ ਸੁੱਖ ਸੀ, ਝੂਠ ਖੰਡ ਵੱਚਿ ਕੀਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸੱਚਖੰਡ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਾਂਗੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਬੱਚੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦਲਿ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੀ। ਸਭ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਪੱਕੇ ਭਗਤ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਚੰਤਰ ਨਾਲ ਵੱਚਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਚੰਤਰ ਨਾਲ ਵੱਚਿ ਰੱਖ ਦੇ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਵੇਰੇ ਉਠਦੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਤੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪੁਰਸਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦੰਦੇ ਹਨ - ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਭਗਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਖ ਖੋਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਯਾਦ ਆ ਜਾਵੇ, ਇਸਲਈ ਚੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਹਜਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਮਾਇਆ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਤਰ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਸ਼ਿਨੁਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਮਿਰਨ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਮਦਦ ਬਹੁਤ ਮਲਿੰਗੀ। ਜੋ ਬੱਚੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦੰਦੇ ਹਨ, ਚੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਵੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਗਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਲਾਲ ਥੋੜੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਦ ਤੋਂ ਯਾਦ ਮਲਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਆਕਉਪੇਸ਼ਨ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੇ ਕੀਨੇ ਫੇਰ ਭਗਤ ਹੈ। ਸ.ਵਿ - ਸ.ਵਿ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਰਾਂਗ ਹੈ - ਸ.ਵਿਕਾਸੀ, ਵਸ਼ਿਵਨਾਥ ਫਰਿ ਗੰਗਾ ਕਹਾਂ ਦੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੀਨਾਰੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਨਾਰਸ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਫਾਰਨਰਸ ਆਦਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਵੇਖਣ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਘਾਟ ਹਨ ਫਰਿ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਮੰਦਰਿ ਤਾਂ ਖੰਚਿਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੰਦਰਿ ਤਾਂ ਕਸਿ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਮੰਦਰਿ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਖੰਚਿਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਵੀ ਖੰਚਿਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਫਰਿ ਸੇਕੋਡ ਨੰਬਰ ਵੱਚਿ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਸਰਸਵਤੀ ਸੋ ਵਸ਼ਿਨੂੰ। ਵਸ਼ਿਨੂੰ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਵਸ਼ਿਨੁਪੁਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤਾ। ਵਸ਼ਿਨੁਪੁਰੀ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਹਨ ਜੰਗਲ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਨਕਿਲ ਬਗਿਚੇ ਵੱਚਿ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਨ੍ਹਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਵੇ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਾਛਵਾਂ ਨੂੰ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਥਿਵੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਮਲਿੰਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਦੱਤੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵੱਜੇਗਾ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਕ੍ਰਾਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਧਿਨ ਪੈ ਨਾ ਸਕਣ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਕੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਨਿ ਪ੍ਰਤੀਦਨਿ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਕਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚਿ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਤੋਂ? ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵੱਚਿ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਚਹਿਰਾ ਵੇਖਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਫਰਿ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। 7 ਰੋਜ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਲਖਿਕਰ ਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਆ ਗਿਆ - ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਚਿ ਹੋਣਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਬਰਿਲਾ ਆਦਿ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਕਦੇ ਅਤੇ ਕਵਿੰ ਲੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚੰਤਰ ਲੈ, ਝੱਟ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਦਵੀ ਕਵਿੰ ਪਾਈ? ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੰਜ.ਲਿ ਹੈ ਉੱਚੀ। ਜੋ ਜਵਿ ਦਾ ਟੀਚਰ ਹੈ ਉਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਕੋਣ - ਕੋਣ ਸੈਰ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਨਸ.ਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਪਰ ਵਵਿਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੀਨਾ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਉਤਨੀ ਸਰਵਸਿ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਤਾਂ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਹਿ ਟੀਚਰ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਵਿ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਚਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫਿਕ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰ ਚਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਹਾਂ ਦੰਦੇ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਸ.ਤੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਉਥੇ ਲਟਕਿਆ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਾਏਗਾ। ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ ਚੰਗਾ ਪਾਏਗਾ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਸਭ ਬੁਰਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਮਲਿੰਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀਮਤ। ਭਲਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿ ਕਰਨਗੇ ਉਵੇਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਕੀਨਾ ਨਾ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਉਮਰ ਵੱਧੇਗੀ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਨਰਿੰਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਨਾ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚਿ ਰਹਿੰਦੇ! ਅਸਲ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਨਾ ਅਸੀਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ। ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਯੋਗੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਤਰ ਰੱਖ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਚੰਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਨੁਪੁਰੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤ੍ਰਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਚੰਤਰ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ, ਜਸਿ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਇਵੇਂ ਤ੍ਰਮ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਚੰਤਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲਖਿੰਦੇ ਜਾਂ ਨਾ ਲਖਿੰਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਸ਼ਿਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਲਣਾ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦੀ ਬਾਕਸੀੰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਹਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ । ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਮਾਉਣ ਹੈ । ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ।

2. ਆਪਣਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੁਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ । ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਾਤਾ ਤੋੜ ਦੇਣਾ ਹੈ । ਮਾਇਆ ਦੇ ਡੂਫਾਨ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਨਰਿਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਫੋਰਸ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ - ਦਾਤਾ ਸੋ ਵਰਦਾਤਾ ਭਵ:

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਨਰਿਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜੰਪ ਦੇ ਸਕਣ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਐਕਸਟਰਾ ਫੋਰਸ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਜੰਪ ਦਿਲਾਉਣ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣੋ । ਰਚਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਚਨਾ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇਵੋ । ਹੁਣ ਇਸੇ ਸਰਵਸਿ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਹਰ ਖੇਡ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਸੇਫ ਵੀ ਰਹੇਗੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ।
